

ACC. N:R M. 9171: 1-3.

Landskap: *Skåne* Upptecknat av: *Oskar Tufvesson*
Härad: *Albo* Adress: *Skogsåla, Kirik*
Socken: *S. Nollby* Berättat av: _____
Uppteckningsår: *1943* Född år _____ i _____

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Födelsedag och namnsdag

26. 8. 19.

Födelsedag i norrmål.

1. Både födelsedag i norrmål fins, men i symmetri födelsedagen.
2. Födelsedag i norrmål är enligt uppgift ^{en} mycket gammal sk. barnsdagen fins i enstaka fall och de i allmänhet under mera lapparna former under födelsedagens namn ha varit på fört med mig ö drygt i lina barn, samt till i hurrerop m.m., naturligtvis under fredliga tider, nu så länge är de ju mera sällna. Födelsedagen är den absolut viktigaste.
3. I h. ämnen är fins ja i enstaka fall inom den nämnda formiga- i väntningen under jonna 5 o till är mera allmänna de de i enstaka fall inte är leide på uppgift-ningens utvärde, leide i form av presenten, speil, katen, tiller i blommar m.m. som icke minn i sig iken ja börja leide på morgonen och fortsätta på kvällen vil den varit viktigt ämnen.

H. E. 19.

Föreläsning 5 sammanfattning.

4. Stången form av uttalsledning hos aldrig förstärkta:
dess uttals.
5. -----
6. En sång som hos sjungits sedan länge är den gamla kända
"Ja mi han leva", men även "Här är gudsgården och vår,
O han levde i skoni" hos sjungits i sjunga för-
farande mycket. Stången orskrift är dessa behövs väl inte,
den är väl känd ändå.
7. Stj. några gubbar hos inte förstärkta, åtminstone
inte som jag hos kunnat förstå ut.
8. -----
9. Stj.
10. Stj. är det förstås betydligt ena st. hos jag inte hört
läsa om, bara en ovanligt duktig förstås så hos öfint
som omständigheterna tillit

11. *En föreläsning brukades mycket allmänt för dessamt hos aldrig normaldykare - kemist. - och tarlos förtäring. Föreläsning - och tarlos var: de flesta som gjordes av jägare stämde ^{i allmänhet} alltså brukades och tillsträfs på glas i minsta frukt, i vissa blomma o.s.v. Enn milde tarlos förtäring och tillverkades de här på arten: de flesta som var enilse Miss Mårtensson, även kallad "Klistarsall", och var de utjorda i mycket gräns i sticket för sig med ungefär samma minsta som de som var följande av stonid.*
12. *Stj.*
13. *Stj.*
14. *---*
15. *Tungsten ännu är uti man brukade i följande bruk, uti en föreläsning i quäst.*

ACC. N:R M. 9172 : 1-5.

Landskap: *Skåne* Upptecknat av: *Oscar Inforsson*
Härad: *Albo* Adress: *Skogsdalen, Kivik*
Socken: *S. Mellby* Berättat av:
Uppteckningsår: *1943* Född år i

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Konkreta julseder.

L.u.F. 34.

Konkreta julsedel

1. På denna tid har man börjat få advant med de upphänga
transparencer med upprädda stjärnor katom vilka sitta
ljus vilka färas ut och tänds, de för varje ^{stjärna} advant.
2. Deras färo: acuminathei inte nummer, inte i några stäm
omfattning ämnaderna, utom de vanligast återkommande
Kulorastarna, vilka ju inte är till förmån.
Sin färo deras genom de katom på stjärnorna skapas
uppstäm med mat i lemnorin på söndag tidigt på
morgonen.
3. Några särskilda söringar har inte förekommit utom de
vanliga bestyren i den obligatoriska stadseran som
gör: tiden stjärning av Ljughus i brygg
4. Julstämman uppsättes, i gäns följande, till följande och
uppsättes dessa utom för följande så de som kunde se
sin följande uppsätta sig: dessutom förekom,
i gäns vil ämnas, accit två emiskvater, en vid varje sida
om trappan.

Praktiska julsaker

5. Julspisens har alltid använts, såsom gjulandes, fins
ar kring omis, munnars masi or pappas, vilka sparas
samt råggos och tåk samt i kass over summet. Slöjta
kjustiken ar oick typen julekakes from uter alla
sötis söril äppelstiken som andra sötis. Tidra föri
inte glömma juleboken som ju alltid funnits och fort-
farande existerar
6. Stigens präpelsis st. C 17 ha icke kommit mig tillhande.
7. Stigt särskildt anordnings uters julstyggs
8. Stigt: grytan förstommas sällan i dessa trakter men därom
nackligtols luttisik. (min den finns) i gröt, samt i enslika
fau grötum. Mandel förstommas alltid i grötum, utrig postins-
boken eller kins och är oick alltid julstyggs.
9. Tuvelgen tages: repen in börja med julstyggs inthidrade
di: de flesta fau julestyggs sällan läso hemma.

Flakbräs julbuds.

10. Julklapparna utredes, där kom firman: de flesta fann av julklapparna: annars fann av formidans överhuvud. Julklapparna är en mycket gammal sak. Någon julklappens förstämmande istället, men däremot om berett på det är mycket gamla om sidorna som berörda inledande genom denna utvid med vidhängande praktiska utgjutelse. Som kom sprong sig utvid omkring med "konst". Så är även regel att på Felitörerna även riktiga sagt berörda på omkring med felitörerna som skulle stämas ut över, helst så att den ramlade in: förstugon om denna öppnades, även den med vidhängande rim.
11. Skings olika julbuds förekom. En sidan var t. ex "Leks klarkon" vilket tillgick så att man hade en smul stäng emellan två stolar, som skulle migra sitta sig på stängerna med benen lagda över varandra: stängens långvittning.

Hörselens försök

11. Hindernas hörd hörselens hörd ett hörselstift som skadas svängas över fjätterna och sättes i godhet på andra sidan och detta skada gör sig så att en dukning smälte hindren sedan över på andra sidan igen med samma resultat. Färdiga skada 24" öms" stis: (ett "öms" var varje smälte: godhet). Färdiga vederbörlig av stänges färdiga hörselens hörd utlägg punkt. Tiderna var det ju "gissa nästan", "gömma ringen", "krypa under stänges", m. fl.
12. Ring gronen försöker en liten stund: ring genom att man till varandra: hinderna i ring.
12. Skapa särskilda sidringar i runda julstämman hos jing intet lekant. Ljus sättes upp: förtäring.
- Sto gå kort på julestämman var ju färdigt, man fick ju kända på ett visst öms så att man ej kunde sitta

Hönbrev till julen.

13. Någon regel för de särskilda julbrögarna har jag inte hört.
Dessa julbrögen är dock för julens. Stafforn uppståg
eller stjäringornas förekomst vara nu för tiden
sjöngs st. Staffen man den sedan är nu i det närmaste
kastad.
14. De tjänare som sjöng hade turkiska fick man sig
hans ett eller två brev samt ett förkortligt stycke fiske.
Julbrögen skulle bestå av julens, där sidorna fanns,
hans lita i sin gård. Några förändringar utom de som
påstås de väl jag inte om.